

Posudek vedoucího bakalářské práce Heleny Exnerové
„Pentekostalismus v České republice“
předkládané v roce 2014 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

Práce má sice v názvu pentekostalismus v České republice obecně, nicméně její jádro tvoří analýza jediného pentekostálního společenství: církve Oáza, u níž autorka dělala terénní výzkum (toto zúžení by bývalo bylo vhodné uvést v upřesňujícím podtitulu práce). Obecnější je pouze stručná první část, která krátce nastiňuje historii evangelikálního hnutí a pentekostalismu ve světě i u nás. Zbytek práce již je věnován podrobnému představení teologie a rituálů Oázy.

1) Struktura argumentace (7 bodů)

Základní struktura práce je jasná a přehledná. Trochu špatně se čte kondenzovaný historický přehled v první části, nicméně jakmile se od druhé části autorka dostane ke svému hlavnímu tématu, je její výklad zcela průzračný a čtivý. Hlavního cíle, totiž názorného představení světa českých pentekostalistů na jednom konkrétním příkladu, se jí nepochybně dosáhnout podařilo.

2) Formální úroveň (6 bodů)

Po formální stránce je práce slušná. Překlepů a gramatických chyb je v ní poměrně málo. V bibliografických odkazech apod. se autor nevyhnul některým nedůslednostem (vyznačil jsem je ve svém výtisku práce), nicméně jejich množství je únosné. Jazyk práce je slušný.

3) Práce s prameny (7 bodů)

Hlavním pramenem byl autorčin kvalitativní terénní výzkum v Oáze. Ten byl samozřejmě spíše minimalistický a rozhodně neumožnil autorce proniknout do takové hloubky, v jakou doufala (což na s. 10 sama přiznává). Pro potřeby bakalářské práce je nicméně postačující a práci poskytl velmi pevnou půdu pod nohama. Je snad jen škoda, že autorka v úvodu alespoň stručně neupřesnila parametry svého terénního výzkumu (jeho délka, odhadovaný počet respondentů a rozhovorů atd.).

Sekundární literatura byla pro autorku důležitá zejména v historické části práce. Zvolené prameny jsou kvalitní a práci s nimi nemám co vytknout. Větší část použité literatury je sice česká, to je nicméně s ohledem na povahu tématu pochopitelné.

4) Vlastní přínos (8 body)

Vlastní přínos je nepopíratelný už jen proto, že práce vychází ze samostatného terénního výzkumu. Autorce se nadto svět příslušníků Oázy podařilo vykreslit velmi plasticky a doplnit jej řadou pěkných interpretačních postřehů.

5) Obecný přesah práce (6 bodů)

Práce příliš nepracuje s obecnějšími religionistickými teoriemi, které by se na zkoumaný materiál snažila aplikovat. Navzdory tomu jí však obecný religionistický neschází. Autorce se totiž podařilo to, co by nakonec mělo být základem religionistické práce, totiž prezentovat svět Oázy tak, aby dával smysl. Zároveň autorka navíc velmi dobře ukazuje světlé i stinné stránky tohoto specifického způsobu, jak životu dávat smysl.

Zajímavý, ale ne zcela využitý je pokus o zapojení grimesovské ritologické perspektivy ve třetí části. Autorka zde rituální svět Oázy představuje velmi pěkně, ale příliš často zůstává jen na popisné rovině a ze svých dobrých pozorovatelských postřehů nevytěží zdaleka tolik, kolik by mohla.

Práci navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji 34 body, tj. jako *výbornou*.